

- 3) Obligă Republica Federală Germania la plata a trei sferturi din cheltuielile de judecată efectuate de Republica Austria și la suportarea propriilor cheltuieli de judecată.
- 4) Republica Austria suportă un sfert din propriile cheltuieli de judecată.
- 5) Regatul Țărilor de Jos și Regatul Danemarcei suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 402, 27.11.2017.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 19 iunie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Högsta förvaltningsdomstolen — Suedia) — Skatteverket/Memira Holding AB

(Cauza C-607/17) (¹)

(Trimitere preliminară — Impozit pe profit — Grup de societăți — Libertatea de stabilire — Deducere a pierderilor înregistrate de o filială nerezidentă — Noțiunea de „pierderi definitive” — Fuziune prin absorbție a filialei de către societatea-mamă — Legislație a statului de reședință al filialei care nu acordă deducerea pierderilor în cadrul unei fuziuni decât în privința entității care le-a înregistrat)

(2019/C 270/05)

Limba de procedură: suedeza

Instanța de trimitere

Högsta förvaltningsdomstolen

Părțile din procedura principală

Reclamantă și pârâtă: Skatteverket

Pârâtă și reclamantă: Memira Holding AB

Dispozitivul

- 1) În vederea aprecierii caracterului definitiv al pierderilor unei filiale nerezidente, în sensul punctului 55 din 13 decembrie 2005, Hotărârea Marks & Spencer (C-446/03, EU:C:2005:763), împrejurarea că statul membru căruia îi aparține filiala nu permite transferul pierderilor unei societăți către o altă persoană impozabilă în caz de fuziune, în timp ce un astfel de transfer este prevăzut de statul membru căruia îi aparține societatea-mamă în caz de fuziune între societăți rezidente, nu este determinantă, cu excepția cazului în care societatea-mamă demonstrează că îi este imposibil să valorifice aceste pierderi asigurându-se, în special prin intermediul unei cesiuni, că ele sunt luate în considerare din punct de vedere fiscal de către un terț în contul exercițiilor viitoare.
- 2) În ipoteza în care împrejurarea menționată în prima întrebare ar deveni relevantă, nu prezintă importanță faptul că nu există în statul de reședință al filialei nicio altă entitate care ar fi putut deduce aceste pierderi în caz de fuziune dacă o astfel de fuziune ar fi fost autorizată.

(¹) JO C 5, 8.1.2018.